УДК 339.9
DOI 10.37749/2308-9639-2026-2(278)-5

П. А. ВОРОБЕЙ,
доктор юридичних наук, професор
ORCID ID: orsid.org/0000-0003-2470-1920

М. Й. ВІЛЬГУШИНСЬКИЙ,
доктор юридичних наук, професор,
Заслужений юрист України
ORCID ID: orsid.org/0000-0002-0630-9055

П. В. МЕЛЬНИК,
кандидат юридичних наук, доцент,
Заслужений юрист України
ORCID ID: orsid.org/0000-0003-1928-9660

О. С. ТРЕПЕТ,
аспірант
ORCID ID: orsid.org/0009-0002-2116-7486

РОЛЬ І ЗНАЧЕННЯ ОФШОРНОГО БІЗНЕСУ КАЙМАНОВИХ ОСТРОВІВ. ЕКОНОМІКО-ПРАВОВЕ ДОСЛІДЖЕННЯ

У вказаній роботі аналізується питання ролі і значення офшорного бізнесу Каймановых Островів через призму економіко-правового дослідження. Акцентується увага на встановленні змісту понять офшорного бізнесу і офшорних зон. Вказується на важливість існування офшорного бізнесу, його податкову політику і підкреслюється важлива роль цієї динамічної галузі як складової глобальної економіки.

Зазначається, що популярність такого бізнесу характеризується наявністю транснаціональних компаній, розвитком глобальних фінансових ринків, попиту на послуги офшорного бізнесу в розвинених країнах та використанням сучасних інформаційних технологій.

Досліджується питання позитивних сторін офшорного бізнесу на прикладі Каймановых Островів і обгрунтовується можливість використання таких офшорних юрисдикцій для вітчизняного бізнесу. Вказується на те, що офшори не зникають зі світової арени, а змінюють свою політику їх використання.

Зазначається, що у вказаних офшорних зонах є представники вітчизняного бізнесу. Це можна пояснити бажанням знизити податкове навантаження, безпечністю володіння активами, захистом від рейдерства, простотою ведення міжнародного бізнесу, підготовкою та подачею звітності без адміністративних перепон, незначними затратами на утримання компанії

через відсутність у певних офшорних юрисдикціях вимог реальної економічної присутності (substance), доступ до іноземного інвестування, як з метою залучення коштів інвесторів, так і з метою участі в цільових активах тощо.

Підкреслюється, що на думку вчених, використання офшорних юрисдикцій змінить свій характер, а офшорні компанії будуть використовуватись більшою мірою у якості персональних холдингів резидентів України, з відповідним звітуванням про такі компанії та у разі необхідності – оподаткуванням за новими правилами.

Підкреслюється, що Кайманові Острови входять до переліку великих фінансових центрів, мають 5-й за величиною банківський центр, що є постачальником високоякісних послуг, а регулювання фінансових послуг здійснюється Валютним управлінням (CIMA – регулює галузь фінансових послуг країни). Вказується на те, що при реєстрації фірми на Каймановых Островах корпоративні директори та посадові особи можуть бути нерезидентами, підкреслюючи, що корпоративне право допускає наявність компанії з одним директором та засновником (фізична або юридична особа) + мінімальні вимоги до звітності й аудиту.

Також зазначається важлива деталь, що на Кайманах податки на корпоративний дохід, приріст капіталу, прибуток, дивіденди чи капітальні перекази під час виконання певних умов можуть дорівнювати нулю. Підкреслюється, що Україна має проблеми з недостатньою транспарентністю в управлінні компаніями, що може стати причиною для перенесення бізнесу в офшори.

В Україні існують обмеження на виведення капіталу за кордон, що може спонукати підприємців шукати інші способи захисту своїх активів. Особливості деофшоризації в Україні свідчать про складну економічну та політичну ситуацію в країні, яка стимулює підприємців шукати засоби захисту своїх активів за кордоном.

Ключові слова: *офшорний бізнес, офшорні компанії, офшорні юрисдикції, фізичні та юридичні особи, резиденти та нерезиденти, податкове законодавство, особлива економічна зона, інвестування, безлімітна компанія, іноземна власність, транспарентність, комплаєнс, бенефіціарний власник.*

Метою дослідження є роль і значення офшорного бізнесу Каймановых Островів, як складової та динамічної галузі у глобальній економіці.

Задачі дослідження. Показати роль і значення офшорного бізнесу Каймановых Островів для представників вітчизняного бізнесу. Підкреслити, що названі офшорні юрисдикції мають важливе значення для ведення бізнесу, дотримуючись відповідного законодавства, входять до великих фінансових центрів і є постачальниками високоякісних послуг. Вказати на проблему недостатньої транспарентності в Україні в управлінні компаніями, що може бути причиною для перенесення бізнесу в офшори та обмеження на виведення капіталу за кордон.

Методи дослідження. Основу роботи складають діалектичний, системно-структурний, догматичний та порівняльний методи.

Результати дослідження. Загальна світова тенденція свідчить про те, що офшорний бізнес є складовою та динамічною галуззю, яка відіграє важливу роль у глобальній економіці. Зростання його популярності пояснюється кількома чинниками, серед яких укрупнення транснаціональних компаній, розвиток глобальних фінансових ринків, попит на послуги офшорів у розвинених країнах та використання сучасних інформаційних технологій.

Офшорні компанії, апріорі, не є протизаконними, але лише за дотримання міжнародних вимог щодо комплаєнсу:

а) Anti-Money Laundering (AML). Заходи боротьби з відмиванням грошей.

б) Know Your Customer (KYC). Підтвердження особистості власників компанії.

в) Common Reporting Standart (CRS). Автоматичний обмін податковою. інформацією між країнами [1].

Використання офшорних юрисдикцій для ведення бізнесу часто асоціюють з чимось негативним: незаконними схемами чи ухиленням від сплати податків. На сьогодні, в той час, як на світовому рівні, так і в Україні, активно імплементуються інструменти по боротьбі з розмиванням податкової бази (план BEPS, обмін податковою інформацією), використання бізнесом офшорів значною мірою трансформується. Офшори не зникають повністю зі світової арени, а скоріше, змінюються цілі і напрями їх використання. У зв'язку з цим, виникає логічне і актуальне питання. Що спонукає компанії в Україні використовувати офшори?

На наш погляд, по-перше, це бажання знизити податкове навантаження в Україні. Слід звернути увагу на те, що ПК України на сьогодні вже містить «запобіжники», спрямовані на уникнення податкових зловживань операціями з нерезидентами з офшорних юрисдикцій. Так, за умови досягнення певних вартісних критеріїв, операції з пов'язаними нерезидентами та низькоподатковими юрисдикціями, вважатимуться контрольованими та підпадатимуть під правила трансферного ціноутворювання. Окрім того, у ПК України міститься положення про те, що не можуть вважатися позикою кошти, отримані від нерезидента з офшорним статусом.

По-друге, використання українськими бізнесменами офшорів може мати і неподаткові цілі, наприклад: безпечне володіння активами; захист від рейдерства; простота ведення міжнародного бізнесу; підготовка та подача звітності без адміністративних перепон; незначні затрати для утримання компанії через відсутність у певних офшорних юрисдикціях вимог реальної економічної присутності (substance); доступ до іноземного інвестування, як з метою залучення коштів інвесторів, так і з метою участі у цільових активах тощо.

Імплементуючи в податкове законодавство кроки плану BEPS, Україна вже з 2022 року вводить правила оподаткування контрольованих іноземних компаній (КІК). Іншим напрямом, що призведе до більшої прозорості з точки зору міжнародного оподаткування, є введення автоматичного обміну податковою інформацією. Після впровадження автоматичного обміну інформацією за стандартом CRS компетентні органи України матимуть доступ до залишків на підзвітних рахунках резидентів України, відкритих в іноземних банках. Окрім названих вище інструментів, податковій транспарентності також сприяє фінансовий моніторинг, основну функцію якого на сьогодні вже виконують банки. Таким чином, на наш погляд, використання офшорних юрисдикцій змінить свій характер, а офшорні компанії будуть користуватися більшою мірою у якості персональних холдингів резидентів України, з відповідним звітуванням про такі компанії та у разі необхідності – оподаткуванням за новими правилами [2].

На сьогодні в Україні є компанії, які мають відношення до ведення бізнесу, пов'язаного з Кайманові Островами. За загальним світовим рейтингом Кайманові Острови входять до переліку великих фінансових центрів, має 5-й за величиною банківський центр, що є постачальником високоякісних послуг. Регулювання фінансових послуг на Кайманових Островах здійснюється Валютним управлінням(CIMA). При реєстрації фірми на Кайманових Островах корпоративні директори та посадові особи можуть бути нерезидентами. До того ж корпоративне право допускає наявність компанії з одним директором та одним засновником(фізична або юридична особа) + мінімальні вимоги до звітності й аудиту. Можна відкрити компанію на Кайманових Островах із 100% іноземною власністю. Можливо структурувати бізнес-групи з холдинговою компанією для максимізації інвестиційної та податкової ефективності, проводити IPO на Кайманових Островах, укладати угоди щодо злиття та поглинання на Кайманах. При цьому можна відкрити компанію на Островах віддалено.

Інвестори можуть обрати одну із низки комерційних структур, що найбільше відповідає цілям компанії. Одна з найпопулярніших бізнес-форм – звільнена компанія (EC – Exempted Company). Іншими типами організації бізнесу є: некомерційні асоціації;

компанії-нерезиденти; обмежене партнерство; компанія особливої економічної зони; безлімітна компанія; траст.

На Кайманах податки на корпоративний дохід; приріст капіталу, прибуток, дивіденди чи капітальні перекази під час виконання певних умов можуть дорівнювати нулю. CIMA регулює галузь фінансових послуг країни .Закон про банки та Закон про трастові компанії є основними законодавчими актами, що регулюють банківську діяльність на Каймановых Островах. Усі банки діють у межах жорсткої політики AML/KFT та повинні дотримуватися угод про обмін податковою інформацією. CIMA застосовую систему Bazel II, яка вимагає від банків підтримувати високий рівень достатності капіталу. Щоб відкрити рахунок у банку на Каймановых Островах для юридичної особи, зареєстрованої на Островах, або в іншій країні, необхідно надати відповідну документацію.

Компанія на Каймановых Островах не зобов'язана відкривати банківський рахунок у банках Островів (натомість вона може відкрити банківський рахунок в інших фінансових центрах). Іноземні особи (нерезиденти) можуть зареєструвати компанію на Каймановых Островах відповідного до місцевого законодавства (Див.: YB Case.URL: ybcase.com/ua/countries/caymanislands).

Поряд із цим, О. П. Курський стверджує, що Україна має проблеми з недостатньою транспарентністю в управлінні компаніями, що може стати причиною для перенесення бізнесу в офшори.

Окрім того, в Україні існують обмеження на виведення капіталу за кордон, що може спонукати підприємців шукати інші способи захисту своїх активів. В цілому, особливості деофшоризації в Україні свідчать про складну економічну та політичну ситуацію в країні, яка стимулює підприємців шукати способи захисту своїх активів за кордоном [3, С.74]. Так, відповідно до Рекомендацій Групи розробки фінансових заходів боротьби з відмиванням грошей (ФАТФ), з метою протидії легалізації (відмиванню) злочинних доходів, передбачено обов'язок держав контролювати операції з грошовими коштами або іншим майном, якщо хоча б одна із сторін є фізична особа або юридична особа, яка має відповідну реєстрацію, місце проживання або місце знаходження в державі (на території), яка не виконує вказані рекомендації, або якщо вказані операції проводяться з використанням рахунку в банку, що зареєстрований у вказаній державі (на вказаній території).

Відповідно до ст. 7 Закону України «Про запобігання та протидію легалізації(відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення» перелік таких держав (див.: Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення: Закон України від 06.12.2019 р.№ 361-IX.URL:// zakon.rada.gov.ua/ laws/show/361-20 # Text) (територій) визначається відповідно до Порядку формування переліку держав (юрисдикцій), що не виконують чи не належним чином виконують рекомендації міжнародних, міжурядових організацій, задіяних у сфері боротьби з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинних шляхом, або фінансуванням тероризму чи фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 05.08.2020 № 677 (див.: Про затвердження Порядку формування переліку держав (юрисдикцій), що не виконують чи неналежним чином виконують рекомендації міжнародних, міжурядових організацій, задіяних у сфері боротьби з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванням тероризму чи фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення: постанова Кабінету Міністрів України від 05.08.2020 № 677. URL: zakon.rada.gov.ua/laws/ show/677-2020-%D0%BF#Text). Водночас, станом на сьогодні, до даного списку внесено лише три держави: Корейська Народно-Демократична Республіка, Ісламська Республіка Іран та Республіка Союзу М'янма (див.: листи Мінфіну

України від 07.11.2020 № 26040-06-5/34129, від 18.11.2022 № 26120-03-5/27265).

Очевидно, що в цьому переліку немає таких держав, як Кайманові Острови (Острови Кайман), Республіка Кіпр та багато інших. Поряд із цим, Європейський Союз виключив Кайманові Острови з так званого «чорного списку». 18.01.2024 р. Європейська комісія опублікувала Делегований регламент (ЄС) 2024/163 від 12.12.2023 р., згідно з яким Кайманові Острови виключаються зі списку третіх країн з високим ризиком відмивання грошей та фінансування тероризму. Рішення було засноване, зокрема, на останній інформації від FATF. Європейська комісія визнала прогрес, досягнутий Кайманови Островами у зміцненні системи AML/CFT. Делегований регламент набрав чинності 07.02.2024 р. через 20 днів після його публікації в Офіційному журналі Європейського Союзу (Див.: Реєстрація компанії на Кайманових Островах. Lavrange. URL: lavrange.net/uk/serwices/reiestraciya-kompanii- na kajmanovih-ostrowah/).

Водночас Казакова І. В. та Провоторов О. П. обгрунтовують наступне: по-перше, зважаючи на аналіз зарубіжної і вітчизняної наукової літератури, сьогодні відсутній єдиний термін, що визначає поняття «офшорна зона», оскільки поряд з ним широко використовуються такі визначення, як «офшор», «офшорна юрисдикція», «низькоподаткова юрисдикція», «офшорний фінансовий центр», «податковий рай», «податкова гавань», «податкове сховище», «податковий оазис» тощо; по-друге, у вітчизняному законодавстві відсутнє єдине, юридично закріплене визначення офшорної зони, що могло охопити всі її ознаки, однак наявний перелік держав, віднесених до офшорних зон [4, С. 770–771], що визначено розпорядженням Кабінету Міністрів України від 23.02.2011 р.№ 143-р, в якому згадуються Кайманові Острови (див.: Про віднесення держав до переліку офшорних зон: розпорядження Кабінету Міністрів України від 23.02.2011 р.№ 143-р. URL: zakon.rada.gov.ua/laws/show/143-2011-% D1%80#Tekxt), та встановлено перелік держав (територій), куди також входять Кайманові Острови, із яких мають здійснюватися контрольовані операції (такі, що можуть впливати на об'єкт оподаткування податком на прибуток згідно із Податковим кодексом України), відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 27.12.2017 р.№ 1045 (див.: Про затвердження переліку держав (територій), які відповідають критеріям, установленим підпунктом 39.2.1.2 підпункту 39.2.1 пункту 39.2 статті 39 Податкового кодексу України, та визнання таким, що втратило чинність розпорядження Кабінету Міністрів України від 16 вересня 2015 р.№ 977: постанова Кабінету Міністрів України від 27.12.2017 №.: 1045.URL zakon/rada.gov.ua/laws/1045-2017-%D0%BF#Text).

При цьому, відповідно до п. п. 39.2.1.2 п. п.3 9.2.1 п. 39.2 Податкового кодексу України, під час переліку держав (територій) для цілей підпункту «в» підпункту 39.2.1.1 цього підпункту Кабінет Міністрів України враховує такі критерії:

– держави (території), віднесені до переліку офшорних зон, затвердженого Кабінетом Міністрів України;

– держави (території), віднесені до переліку держав (юрисдикцій), що не виконують чи неналежним чином виконують рекомендації міжнародних, міжурядових організацій, задіяних у сфері боротьби з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванням тероризму чи фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення; держави (території), компетентні органи, яких за результатами двох послідовних звітних (податкових) періодів (років) не забезпечують своєчасний та повний обмін податковою та фінансовою інформацією (зокрема, інформацією щодо кінцевого бенефіціарного власника) на запити центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику.

Пропозиції до переліку держав (територій), які відповідають критеріям, визначеним цим підпунктом, з відповідним обгрунтуванням надаються щороку до 1 жовтня центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, до

центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

У разі, якщо зміни до зазначеного періоду затверджуються Кабінетом Міністрів України до 30 листопада, такі зміни застосовуються з 1 січня звітного року, що настає за календарним роком, у якому внесено такі зміни. У разі затвердження змін до зазначеного переліку після 30 листопада, такі зміни застосовуються з 1 січня другого звітного року, що настає за календарним роком, у якому внесено такі зміни. Водночас, відповідно до п. п. 39.2.1.2 п. п. 39.2.1 п. 39.2.1 п. 39.2 ст. 39 ПК України, перелік організаційно-правових форм, що затверджується Кабінетом Міністрів України, включає організаційно-правові форми нерезидентів, які не сплачують податок на прибуток (корпоративний податок), у тому числі з доходів, отриманих за межами держави (території), в якій вони зареєстровані як юридичні особи. Господарські операції платника податків з нерезидентом, організаційно-правова форма якого включена Кабінетом Міністрів України до переліку організаційно-правових форм нерезидентів, за відсутності критеріїв, визначених підпунктами «а», «в», « г» п. п. 39.2.1.1 цього підпункту, визнаються неконтрольованими за наявності хоча б однієї з таких умов:

– нерезидент є резидентом держави (території), з якою Україною укладено міжнародний договір про уникнення подвійного оподаткування, що підтверджується шляхом подання до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, до 1 жовтня року, що настає за звітним, довідки у паперовій або електронній формі з дотриманням вимог законів України «Про електронні документи та електронний документообіг» та «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги», яка підтверджує, що нерезидент є резидентом країни, з якою укладено відповідний міжнародний договір України (крім держави (території), що включена до переліку держав (територій), затвердженого Кабінетом Міністрів України відповідно до підпункту 39.2.1.2 цього підпункту), відповідно до пункту 103.5 статті 103 цього Кодексу;

– всі учасники (партнери) нерезидента є резидентами держав (територій), з якими Україною укладено міжнародні договори про уникнення подвійного оподаткування, що підтверджується шляхом подання до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, до 1 жовтня року, що настає за звітним, довідки у паперовій або електронній формі з дотриманням вимог законів України «про електронні документи та електронний документообіг» та про «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги», яка підтверджує, що всі учасники (партнери) нерезидента є резидентами країни, з якою укладено міжнародний договір України (крім держав територій), що включені до переліку держав (територій), затвердженого Кабінетом Міністрів України відповідно до підпункту 39.2.1.2 цього підпункту), відповідно до пункту 103.5 статті 103 цього Кодексу.

У разі внесення змін до переліку організаційно-правових форм, такі зміни застосовуються з 1 січня звітного року, що настає за календарним роком, у якому внесено такі зміни. У постанові Кабінету Міністрів України від 14.03.1994 р.№ 167 «Про Концепцію створення спеціальних (вільних) економічних зон в Україні» містилася така дефініція, як «банківсько-страхові (офшорні) зони», тобто зони, в яких запроваджується особливо сприятливий режим проведення банківських і страхових операцій в іноземній валюті для обслуговування нерезидентів. Офшорний статус надається банківським і страховим установам, що були створені за участю лише нерезидентів і обслуговують лише ту їхню підприємницьку діяльність, яка здійснюється за межами України. (див.: Концепція створення спеціальних (вільних) економічних зон в Україні: постанова Кабінету Міністрів України КМУ від 14.03.1994 р. № 167. URL:zakon.rada.gov.ua/laws/show/167-94-n/ed20040825/find).

Починаючи з 01.01.2022 р., у зв'язку з внесенням змін до ПК України, введено поняття «контрольовані іноземні компанії», під якими

слід розуміти будь-яку юридичну особу, зареєстровану в іноземній державі або території, яка визначається такою, що знаходиться під контролем фізичної або юридичної особи резидента України. Таким чином, із вищезазначеного можна зробити наступний **висновок.**

Залучення в корпоративній структурі юридичних осіб, зареєстрованих на Кайманових Островах, є загальноприйнятою міжнародною практикою і цей факт свідчить про відсутність порушення чинного законодавства представниками вітчизняного бізнесу. Більше того, Кайманові Острови (Острови Кайман), не належать до переліку держав (юрисдикцій), що не виконують чи не належним чином виконують рекомендації міжнародних, міжурядових організацій, задіяних у сфері боротьби з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванням тероризму чи фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення, відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 05.08.2020 р. № 677.

При цьому Європейський Союз виключив Кайманові Острови з так званого «чорного списку». Поряд із цим, Кайманові Острови (як держава), відповідно до розпорядження Кабінету Міністрів України від 23.02.2011 р. № 143-р., належить до офшорних зон. Це дає можливість вітчизняному бізнесу шукати шляхи подальшого вдосконалення зайняття господарською діяльністю не лише в Україні, але й далеко за її межами та бути невід'ємною частиною глобальної економіки в світі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Матяш А. Офшори та оншори. Міфи vs реальність структурування бізнесу. 4B.URL:4b.ua/blog/offshore-and-onshore.

2. Матвієнко Н. Використання бізнесом офшорних юрисдикцій. KPNG.URL: kpmg.com/ua/uk/home/media/press-releases/2021/10/vykorystannya -biznesom-ofshoriv.html.

3. Курський О. П. Роль офшорів у міжнародному бізнесі: кваліф. р-та магістра: 292 міжнародні відносини/ Харків. нац. ун-т ім. В. Н. Каразіна, 2023. С. 74.

4. Козакова І. В., Провоторов О. П. Криміналістична характеристика легалізації злочинних доходів, вчиненої з використанням офшорних зон. Юридичний науковий електронний журнал. 2024. № 4. С. 770–771.

REFERENCES

1. Matyash A. Offshores and onshores. Myths vs. reality of business structuring. 4B.URL:4b.ua/blog/offshore-and-onshore.

2. Matvienko N. Use of offshore jurisdictions by business. KPNG.URL: kpmg.com/ua/uk/home/media/press-releases/2021/10/vykorystannya -biznesom-ofshoriv.html.

3. Kursky O. P. The role of offshores in international business: qualification. R-and Master's degree: 292 international relations/ Kharkiv. National University named after V. N. Karazin, 2023. P. 74.

4. Kozakova I. V., Provotorov O. P. Forensic characteristics of the legalization of criminal proceeds committed with the use of offshore zones. Legal scientific electronic journal. 2024. No. 4. pp. 770–771.

Vorobey P. A., Vilgushynsky M. Y., Melnyk P. V., Trepet O. S. The role and significance of offshore business in the Cayman Islands. Economic and legal research.

This work analyzes the role and significance of the offshore business of the Cayman Islands through the prism of economic and legal research. The emphasis is on establishing the content of the concepts of offshore business and offshore zones. The importance of the existence of offshore business, its tax policy and the important role of this dynamic industry as a component of the global economy are indicated.

It is noted that the popularity of such business is characterized by the presence of transnational companies, the development of global financial markets, demand for offshore business services in developed countries and the use of modern information technologies.

The issue of the positive aspects of offshore business is studied using the example of the Cayman Islands and the possibility of using such offshore jurisdictions for domestic business is substantiated. It is indicated that offshores do not disappear from the world arena, but change their policy of using them.

It is noted that there are representatives of domestic business in the specified offshore zones. This can be explained by the desire to reduce the tax burden, security of asset ownership, protection against raiding, simplicity of conducting international business, preparation and submission of reports without administrative obstacles, insignificant costs of maintaining a company due to the absence of requirements for real economic presence (substance) in certain offshore jurisdictions, access to foreign investment, both for the purpose of attracting investor funds and for the purpose of participating in target assets, etc.

It is emphasized that, according to scientists, the use of offshore jurisdictions will change its nature, and offshore companies will be used to a greater extent as personal holdings of residents of Ukraine, with appropriate reporting on such companies and, if necessary, taxation according to new rules.

It is emphasized that the Cayman Islands are included in the list of large financial centers, have the 5th largest banking center, which is a provider of high-quality services, and financial services are regulated by the Currency Administration (CIMA - regulates the country's financial services industry). It is indicated that when registering a company in the Cayman Islands, corporate directors and officers may be non-residents, emphasizing that corporate law allows for a company with one director and founder (individual or legal entity) + minimum reporting and auditing requirements.

An important detail is also noted that in the Caymans, taxes on corporate income, capital gains, profits, dividends or capital transfers may be zero when certain conditions are met. It is emphasized that Ukraine has problems with insufficient transparency in company management, which may be a reason for transferring business offshore.

In Ukraine, there are restrictions on the withdrawal of capital abroad, which may encourage entrepreneurs to look for other ways to protect their assets. The features of de-offshoring in Ukraine indicate a difficult economic and political situation in the country, which encourages entrepreneurs to look for means of protecting their assets abroad.

Keywords: offshore business, offshore companies, offshore jurisdictions, individuals and legal entities, residents and non-residents, tax legislation, special economic zone, investment, unlimited company, foreign ownership, transparency, compliance, beneficial owner.